

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum ille qui scit aliquid per confessionem, & per alium modum, etiam
possit reuelare illud? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Ad quartum dicendum, quod ille, ad quem
tia peccati deuenit mediante sacerdote, de vultu
te confitentis; participat in aliquo actu sacerdotis
ideò simile est de eo & de interprete, nisi forte
cator velit quod ille absolute sciat & libere.

ARTIC. V.

*Utrum illud quod quis scit per confessionem, & in
aliquo alio modo, possit alteri reuelare?*

48

AD quintum sic proceditur. Videtur, quod
quod quis scit per confessionem, & etiam
quo alio modo, non possit alteri reuelare. Non
frangitur sigillum confessionis, nisi dum peccatum
quod scitur in confessione, reuelatur. Si ergo inter-
uelet peccatum quod in confessione audiuit, in-
tercūque alias sciat, sigillum confessionis fran-
re videtur.

¶ 2 Præterea, Quicumque confessionem
audit, ei obligatur ad hoc quod peccata ipsius
reuelet. Sed si aliquis promitteret alicui tene-
uatum quod ei diceretur, quantumcumque alias
deberet priuatum tenere. Ergo quod quis in con-
fessionem audiuit, quantumcumque alias sciat, pri-
uatum habere.

¶ 3 Præterea, Duorum quod est altero
trahit ad se reliquum. Sed scientia, qua quis
peccatum ut Deus, est potentior & dignior scire
qua scit peccatum ut homo. Ergo trahit ad se
& ita non poterit reuelare, secundum quod scit
qua scit ut Deus, exigit.

¶ 4 Præterea, Secretum confessionis in
est ad vitandum scandalum, & ne homines in
fessionibus retrahantur. Sed si aliquis posset
illud quod in confessione audiuit, etiam si aliter
ret, nihilominus scandalum sequeretur. Ergo
modo potest dicere.

SED contra, Nullus potest alium obligare
non erat obligatus, nisi sit suus prælatus qui
eum præcepto. Sed ille, qui sciebat alicuius

tum per visum, non erat obligatus ad celandum. Ergo ille, qui ei confitetur, cum non sit prælatus suus, non potest cum obligare ad celandum, per hoc quòd ei confitetur.

¶ Præterea, Secundum hoc posset impediri iustitia Ecclesiæ, si aliquis ut euaderet sententiam excommunicationis, quæ in ipsum ferenda esset propter aliquod peccatum de quo conuictus est, confiteretur ei qui sententiam ferre debuisset. Sed iustitiæ executio est in præcepto. Ergo non tenetur quis celare peccatum, quod in confessione audiuit, si aliàs ipsum sciat.

RESPONDEO dicendum, quòd circa hoc est triplex opinio. Quidam enim dicunt, quòd illud quod in confessione aliquis audiuit, non potest aliquo modo dicere alijs, etiam si aliàs sciuit; siue ante, siue post. Quidam vero dicunt, quòd per confessionem præcluditur sibi via, ne possit aliquid dicere de hoc quod prius sciuit: non autem quin possit dicere, si post alio modo sciat. Vtraque autem opinio dum nimium sigillo confessionis attribuit, præiudicium veritati & iustitiæ seruandæ facit. Posset enim aliquis ad peccandum esse pronior, si non timeret ab illo accusari, cui confessus est, si coram illo peccatum iteraret. Similiter etiam multum iustitiæ perire poterit, si testimonium ferre aliquis non posset de eo quod vidit post confessionem de hoc factam. Nec obstat quod quidam dicunt, quòd debet protestari se non tenere priuatum hoc: quia hoc non posset protestari, nisi postquam peccatum esset sibi dictum. Et tunc quilibet sacerdos posset, cum vellet, reuelare peccatum, protestationem faciendo, si hoc ipsum ad reuelandum liberum redderet. Et ideo alia opinio est communior, quod illud quod homo aliàs scit siue ante confessionem, siue post, non tenetur celare, quantum ad id quod scit ut homo. Potest enim dicere, Scio illud, quia vidi; tenetur tamen celare illud, in quantum scit ut Deus: non enim potest dicere, Ego hoc audi-

* aliàs,
propter.